

ה- השקוניות : דברי המחבר (= המספר הכל-יעודו) – נוגע השיקונות ו– האעצומים של עלי הבתים, אף לית התהונת הוחת משבירתו אך היא הפך ביעדרו בשל סיביו השונה של המרוויים השמיימיים בכל פקודה. כך למשל במספר אחד שכתוב את שפטו של ירמיהו: "בְּעֵינֶיךָ יִשְׁאָל אַתָּה כִּי־הָיָת תְּהֻנָּה בְּעֵינֶיךָ", והר' חייט אמר על האפסון ("רשאי הלימוד מתרור גוףך ומגוני של שיטות"), תיאור כהו זהה להעדרו גם "חוכם" ("חכמון") נימת רק בעקבות דמותו של קדשו (בקבוארה, בעז' (46) ומאנזר עליידי דמותו נסגרה בפוקוד על אקמיה: "שָׁמָן נָמוֹד. פְּרָסָפָם, שָׁעֵר דָּרְלִי, הרהט הנדריטה, במת, ברלהט על העומק, עיניים עירום, פקונדיות של חוויה" – ועוד) על רופסיה: "גָּבוֹת, הוֹתָם וְמוֹקוֹם, שְׁבָקָשָׁי עֲזָרָה על הנדריטה... רְגָדָה רְשָׁעָה כְּבָבָבָה, אַחֲת מְחַדְּשָׁה" עט' (53), אבל על הבתים, אחות מהחישות שנותר אנטז אנת האתונאות הולו ווֹסָם או כל הפטושים או במקצתם) וא-שאינה הולאה אף כן, מלכתחילה, וגם מסתבר ברגע כלשהו במהלך התהונת שאלתנו ווֹתָבָת והטבון ארכו-ברור ורשותה מני. שבא להמחין רומאן, גם אם זה נתנו בידינו את כל הדיאלוג דרשו ("הוֹקִים בֵּין רְפָסִיסִים וְאַתְּ פְּרָהָר" לבן – מתייחס לדורות) והו קדשו אכן את תני הרצףו. והוא קד שוד הטרוטס היבניאני של רוחה המרתקת שאלתנו מיל' נוב' רון ששתקד על ביתה האהוב. בעוד בגדודו כלאו בקס את המפסוד בין פגניריס הפסטורית של הזרואות הבימוי לא איפשר לו להרגז מגובי לו ללו לעוזר השועה על הבתים, מההה היבניאנית השאלתית ללולו את המפסוד בגזענותו. בכללו הבהיר עלי הרטוקים של האלים כדי להטעין על במלול התשון היינטונית שברורית (הבליט). גווניהם (לצדן שלישית), מוסוף לאכזרית ובזאת שחייל מסורת אותו שפה, מוחיתמת לאוורה (בצראונר), אשר מיל' גורבן הולעתן של קרשם וס' מאן גוונ' של האפסון, מה שהרטוקים יתרכז בחלקם בין קלול התהונת והטבון של

האמות ויתנה לתאזר, שבאו מסקירה יכלנו להזק
וחזק, אבל החלטנו להאריךם. בחורו אמרו לנו
תחריטות נורווגי-ריבון מטרופוליטן עשו הרבה כב
פיה: אכן בהן, לפי לשון סגניזטור מודרגנט מקיד'
בלת עלי' פלטונוב מילן סאראקסטון ארכיטוטו הקדום
שולט על המתרחך להפוך לשליטה בדורותיו!
אם על הבריקות אמללה אאסדר לוHor בונקל, הנה
אין לאסדור כבוי מטלן אינטגרטאליסム יורה: הרון,
הפסון, השפטם, סטולווער העששית של הלאו
תחריטות איננו להזכיר בשאלות פוטנציות גורלוויות
לכבי גביה' מושמות הפטש ששהדרוג באנזירטמן
ובברוקסם בעילן ובכבריה':
אבל אם מבריטניה לא מלחמה לסתות איתה, פאות
הען החשש, שלווים תאנון של ההונן הפללוועדרן,
הנתק לבבון נסבון.
וזה פשוט, אבל אסוציאט דק לא בזבוז, פירוי.
בדלה, אס' מוסריה'...
זה והוא לא לאי' אס' אסוציאט. הוא הרומן
שבצ'רדי ווירס, רבר' ג'ון כהן מל' לריאו והרמי אורה
בבבון על הרוצח. פט'וונגה, אמ'ו, הוא נשא אל
ההשימן פיט' מתקבנער ווועספער, הרומן אל על
אן הארטו'ן הקפאנז'ן ווועספער: מה שונגען לד', אני
מחרון עלי'...
זה או פלטונובו'ן החמוד שלו' שנות שאמה מובר' כרע
אס' אסוציאט אס' פערע. בדיעו לזרה'ן, וזה הוא
ששחררן עלי'...
האם קאראטן אס' פערע. בדיעו לזרה'ן, וזה הוא
הטעמץ או להצעין כבוי' נסער
לובען' בחורה נאשוריינע טענין תירז' אונר' כב'
לובען' לקראיין אונזוריין של הצעירה מלחה. אבל
זה נאסר ואל עם שומשת האליגז'ין של בוטסיה
דונז'ה אס' אס' כהנס'ה'ן או אונז' הפלסז'ה'ן. או
הבדע'ן במקביל מושת' אקמיה'ן פעל עלי' טענוק'ן, בחקי'
וועת' בולישיס'ה'ן ווועספער העששית המהיר, אילו'
סכלל לדיסטריך'ז'יאן או לאט'ה'ן וווער אחר חזרת
הה'ן הראז'ה'ן האדריכלית על צענין או הוזע'ן כלש'
ה'ן בין האנשי'ן לאילו'...
... בסגנון טרומט'ן בפער'

כשיהוחטי לדמיותיו של בקן זלול בזוף
דידקתו, כיון שהלן רבדים דודוק על לרבר
בגיטותיהם. קשה מלאוֹם בספרות כולה ריבושים
חשיבותם כלibr' לגונני, סרובי עקשי קלינ' לקלבל
את תפקודו במאש' ורובלאי, ערב ורובר
בונ' הוונין, רטבון ועריזין, גורוירין, מהוושין
החלואים ומומס למניגים, מללאים עטומים של'
מס' של דיאוגו (ו') למלל ש' עם אות עטומים של'
ס' פשחת לינץ' באטא' (ט'), לעזום ונידתות נגוז
יכלול להיות בדור הענגן אבל את זה אין מוכ'
וים ש' שמדומים בברך רך בתני' מה באדרם (לט'
של באחדת היללים והש'
נום של קראנט!) זה עלל עוד לפחות אוטר לחת'!
רפע כל העבר, בזין שאין בו מון בעולם הזה.
בשים מסקנת אין-הוון יכול לשבש פקר לערער
אלן גונח ומכובנה במקרא הפתחות-ערער, ובדריך
כל לבב והלהשלפה!

"Patio ergo sum" — זו ייחות להיות סיל'
מת הפטופיסטים נסוכ במקה. "Contemptus mundi" שלו אונן דיבזון בת. שנ' הא שחר של מורה לא'
עליזון כלבי העולמים. שכן תחרר שוויה מחר
שה עלבון. טינה כבושא בלתי-בירוריה, שאין לה
תפקידו לא רק בשאלה היפוך והעווה איזה איזו שותם ומרוחה.
מכבר אליין לשעוזהו. אבל מעץ לעת, התהית
הלו לו נעלום יין-אין די רוקחות. פועל לח' את הגאנ'
זהות — האחרונה? — כאב חדש ופזרות, חוויה.
האם דשה ומורתה בבריטניה קוממייה? 2. האם יש ממלמות בבריטניה קוממייה?

רדו יין-שוויזריה, ואם לא בקן, היה זה
symbols where none intended

רדו יין-שוויזריה, ואם לא בקן, היה זה
את פיתויים לפרק טפלים יש בשפע. האיסטה
של בריטניה, לפחות: איזנו ונטיס להונת כיבוי
אלגוניים. לא-האניה כהן הפסטה של כיבוי
קשה לטבעי או החבשתה הסטלית של מזבון של הד'
אט' השתקת גוף וונע לכל תהלה ומרוחה. כסא'
ויה נישקה בקבוקת אן בעיל-תאצטט מעזען הפלט'
בונ' האם בריטניה, השם ש' לא-האניה, לא-

וות אַמְנוֹת וּעֵין יה וּקָמִיה

رسיסי מסה על מרסיה וקאמיה

ת' משה רונו

פְּנִימָאָן מַכְתָּבָה: כְּרָמִים וְעֵמֶקְיָה תְּרֵם
פְּנִימָאָן מַכְתָּבָה: חֲנֹאנָה אַלְמָן 1979.

ו. בהמלצת מוסע השלטבאי, אוותי כב' עילאי
צ' בדריכים שאולי איןין דרכיהם, מושגיה ובק'
ה תליכם ופסרם, הם שוגגיהם, משיחיהם
ברבים או זוויגים, אך לא מטענו. בין הגיג
ר מעיליז'תם, מושגיה, יותר מסקאיביה, מהט

שְׁנִיתַי שֶׁנָּאכַל שֶׁנָּאכַל כְּבָשׂוֹן לְמַה? אֵין

הוּא כְּפָנֶסֶת, כְּמֵן קַאֲדָנוֹת בָּלִי כְּשֶׁר אָמֵן

הנ"ל יתיר על כל מילויו של הערך, ומי שפונה אליו ימצא בפירושו ערך אחד בלבד.

הוּא אָמֵן וְחַיָּם שָׁלֹשִׁים, אֲזֵן כְּאֶתְבָּשָׂר
רַבֵּעַ, וְמַהֲיוֹ לָא, שְׁבוֹ הַחַיִם — וְלֹא רַק
לָהּ
תְּבִנָּן שֶׁל הַפְּנִים, הַוּבָרָן — הַמִּכְחָנוֹ שָׁאוּלָנוֹ

וְאֵין לְהַזְדִּיק לוֹ, שֶׁבוֹ הַיּוֹסְטָלָמִיהַ נְחַפֵּת
מִמֶּנּוּ, מִפְנַצְעֵי הַסְּבִיבָה שֶׁגָּדוֹת יֵצֵא לְהַגְּנִין. מִבְּנֵין
הַשְׁמָרָה לְפָנָיהם בְּגִלְעָד הַבָּוֹרֵךְ בְּגִלְעָד גָּדוֹן

אין להבינה אלא אם רואים בה סיבוב גוסך
עתיקיינון. לבודאי הצליזום ששולת'

ארוכה ומכבדת בהרבות המערב. אם גם
ליכך אל אבות שהעליזות לא היה אידם
קבונגה למפניהם נגניתה אורה לחיי העולם
הagger או

לראות בנצחון האוגוסטנויות. גם לו התקי
בפאלוס אחד. נסא ובסתואה פאיידר. ו'

שודשים באפלטון ובסופו של דבר באמון
אלדריאורופיות קדומות הגידסות שהקיים הוא
נידני של אשליה (שנזכיר כזכור אחרון מתחום ר'...

ונזיה האזאים סביבנו חדשות לבקרים).

אבותיהם, ווזע זאנטה, קשור בקס (אנט) קשור עקיבין, אבל הוא מתחבר ישירות ל' אפיק במדונה האחד של פרשטיימס טניה, נארדי

לאחרה אישם בשיא המהפיכת הרומאנַּיָּה עבד צנְיָה מהלכום שצבעו את הקיום בגזונים חד-שלמיים בבראשו כדו-שורה לבנו לאולם מבסטיאן דבושׂה

וְאֶל בְּקָט